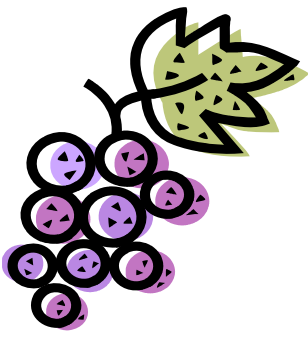

LÁ THỤ MỤC VỤ

Chắc quý ông bà anh chị em cũng như tôi, trước khi qua tới đây, chẳng ai biết mặt mũi cây nho và vườn nho ra sao. Dù có thể đã được ăn trái nho, tươi hay khô, và đã được uống rượu nho. Đó là lý do tại sao một cha khách từ Việt Nam sang đây chơi, đã nói tôi chờ đi thăm vườn nho để xem các cây nho, và tận tay sờ vào các cành lá và chùm trái của cây nho để chụp hình lưu niệm.

Vườn nho và cây nho xa lạ với Người Việt chúng ta vì khí hậu và đất đai của chúng ta không thích hợp để trồng nho. Tôi nghe nói bây giờ ở vùng Phan Thiết, Phan Rang cũng đã trồng được nho nhưng năng suất không cao và phẩm chất không ngon.

Ngược lại, vùng đất Palestine là vùng đất có truyền thống canh tác nho lâu đời. Từ thời cổ đại họ đã biết làm rượu nho. Khí hậu và thổ nhưỡng của vùng này rất thích hợp với cây nho nên trong sách Dân Số, khi những người đi do thám miền đất hứa do ông Môsê sai đi, vào đền thung lũng Êt-côn lúc đầu mùa nho, “Ồ đó họ chặt một nhánh nho và một chùm nho, rồi hai người dùng sào mà khiêng” (Ds 13:23). Đây là một thần thoại, vì chắc chắn chẳng có giống nho nào mà sinh ra một chùm nho to lớn đến như vậy. Nhưng ngày nay, người Israel vẫn còn dùng hình ảnh này như biểu tượng của đất nước họ, một xứ sở diệu kỳ, tràn trề “sữa và mật”.

Cây nho và vườn nho là hình ảnh quen thuộc với người Do Thái, nên khi Chúa Giêsu vẽ nên hình ảnh này trong đoạn Phúc Âm Chúa Nhật tuần này, Ngài hiểu rất rõ điều mình muốn nói.

Cây nho là giống cần một sự chăm sóc đặc biệt nếu muốn nó sinh nhiều hoa trái. Nó cần được trồng trên những nền đất cao, và đất phải thật sạch và được chuẩn bị kỹ lưỡng. Cây nho cành lá mọc xum xuê nên cần phải cắt tỉa thường xuyên. Do đó khi giám canh ghép xuống đất phải đặt chúng nằm cách nhau khoảng ba mét rưỡi, vì cành và lá của chúng sẽ tỏa ra rất nhanh.

Cây nho trè trong vòng ba năm đầu người ta sẽ không cho nó ra trái nên họ cắt cụt hết cành của nó để dưỡng sức cho nó. Sau đó, khi nó trưởng thành thì hằng năm nó được cắt tỉa vào tháng mười hai và tháng một (mùa đông) để nó sinh nhiều trái. Có hai loại cành nho, một loại sinh trái và một loại không sinh trái. Loại không sinh trái sẽ bị cắt trụi để nó không làm mất sức của cây một cách vô ích.

Cộng đoàn chúng ta là vườn nho của Chúa và mỗi hội đoàn là một gốc nho trong vườn nho này. Những gốc nho hội đoàn cành lá xum xuê bằng thật nhiều những sinh hoạt sấm uất. Nhưng tôi tự hỏi thậm chí mỗi hội đoàn có sinh hoa trái không, hay chỉ thấy xum xuê lá cành của những ganh đua hơn thiệt mà chẳng thấy hoa trái thiêng liêng và thương yêu đâu cả. Hơn nữa, vì ganh đua phô trương lá cành, nên đánh mất sức sống nội tâm cho những sinh hoạt bên ngoài, để rồi sinh ra những trái chua ngoa, những hoa ghen tỵ.

Đức Kitô không đòi hỏi chúng ta phải thành công, nhưng đòi hỏi chúng ta phải sinh hoa kết quả. Ngài không đòi hỏi cộng đoàn chúng ta nổi tiếng vì có nhiều hội đoàn, nhiều tổ chức sinh hoạt sấm uất, với những buổi văn nghệ hoành tráng, những bữa tiệc gây quỹ đông người tham dự. Mà Ngài chỉ muốn chúng ta sinh hoa trái thiêng liêng là những việc đạo đức biểu lộ đức tin chân thật. Ngài muốn cộng đoàn chúng ta trở hoa yêu thương và kết trái bác ái. Để khi người ngoài nhìn vào cộng đoàn chúng ta, người ta thấy đó là một vườn nho trĩu trái ngọt yêu thương vừa tầm hái mọi người.

Có một sự khác biệt lớn lao giữa sự thành công và việc sinh hoa kết quả. Thành công xuất phát từ sức mạnh, cách điều hành và được ngưỡng mộ. Thành công mang lại phần thưởng và đôi khi cũng mang lại sự nổi tiếng nữa. Trái lại, việc sinh hoa kết quả lại thường xuất phát từ sự yếu đuối và dễ bị tổn thương, và thường xuyên không được ai nhận ra và trọng thưởng. Ai cũng muốn được nổi tiếng và thành công nên đó là một cám dỗ rất lớn. Nhưng, như gốc nho cành lá xum xuê sẽ không sinh trái ngon, thì sự phô trương thanh thế cũng sẽ không mang lại hoa trái thiêng liêng nào. Vì hoa quả thiêng liêng xuất phát từ nội tâm, từ những hy sinh âm thầm không được ai biết đến. Như sức sống được chứa đựng bên trong gốc nho khi nó được cắt tỉa trong mùa đông, để khi xuân về các chồi non nhờ sức sống tiềm tàng trong thân nho làm nó bật ra những chồi non xanh tươi, rồi đơm hoa kết trái. Những hy sinh âm thầm, những việc đạo đức để thao luyện nội tâm, là sức sống tiềm tàng làm trở sinh hoa trái thiêng liêng.

Như cây nho cần đến những cành nho vì chính những cành nho tạo ra hoa trái. Cũng vậy, Đức Kitô cần đến chúng ta, vì Ngài tùy thuộc vào chúng ta để tạo ra hoa quả thiêng liêng trong thế giới này. Và chúng ta, những cành của Cây Nho Đích Thực, cũng cần được cắt tỉa. Có nhiều thứ vô ích và có khi còn có hại trong cuộc sống của chúng ta, vì chúng làm mất đi nhựa sống là năng lực của chúng ta, và làm suy giảm việc sinh hoa kết quả thiêng liêng của chúng ta. Nên nếu Đức Kitô cắt tỉa chúng ta qua những thử thách, qua những thất bại, chỉ là để làm cho chúng ta trở sinh hoa quả nhiều hơn nữa. Khi được cắt tỉa, chắc chắn sẽ đau đớn. Nhưng kinh qua đau khổ, chúng ta sẽ tạo ra được hoa quả của sự hiểu biết và lòng thương xót. Từ đó dễ cảm thông với nhau và biết yêu thương nhau hơn.